

Bogár László: Az új gazda parancsai

2015 február 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A MSZP–SZDSZ nagykoalíció legalább harminc-negyven éve meghatározója a magyar politikai rendszer uralmi struktúrájának.

A DEKA, azaz a Demokratikus Kerekasztal létrehozásával újabb parodisztikus szakaszához érkezett az a most

már lassan egy évtizede zajló folyamat, amelynek során igen találékony módon, lépésr?l lépésre számolja fel önmagát az a valami, amelyet jobb híján „balliberális” politikai szegmensnek szokás nevezni. E hosszan elnyúló öngyilkosság során egyúttal megmutatkozik a baloldal liberalizmushoz való kapcsolatának teljes cs?dje is. Az itt következ? gondolatfüzérben arra tennénk kísérletet, hogy kicsit közelebb kerüljünk annak a talánynak a megoldásához, amelynek lényege éppen ez az önfelszámolás.

Pedig ez a komplexum, vagyis a MSZP–SZDSZ nagykoalíció legalább harminc-negyven éve meghatározója a magyar politikai rendszer uralmi struktúrájának. És hogy miért beszélek harminc-negyven évr?l? Hát azért, mert ahogy már írtam err?l, 1996-ban Jacques De Larosier bankelnök személyesen mesélte el nekem annak az 1981-ben lezajlott beszélgetésnek a történetét, amelyet Kádár Jánossal folyatott Budapesten.

Ahová akkoriban a Nemzetközi Valutaalap vezérigazgatójaként azért jött, hogy közölje Kádárral: a játszma véget ért. Sikeresen adósságcsapdába csalták Magyarországot, így, bár a szocializmus és a szovjetfüggés színpadi díszletei egy darabig még a helyükön maradnak, Kádár a továbbiakban lesz szíves az ? Washingtonból érkez? diszkrét utasításait követni, ha nem akarja, hogy országát kirobbantsák alóla. Legnagyobb megdöbbenésére Kádár cinikusan vigyorogva közölte, hogy ebben semmi meglep? nincs, és mivel évszázadok óta mindig els?rend? birodalmi seggnyalók voltunk, így most is várjuk az új „gazda” parancsait, és ?, mármint Kádár, garantálja, hogy nagyon elégedettek lesznek majd velünk e parancsok végrehajtását illet?en. S?t, annak érzékeltetésére, hogy nem a leveg?be beszél, azt is jelezte, hogy Nyers Rezs?t és Tardos Mártont (lám-lám, az „MSZP–SZDSZ nagykoalíció”) már meg is bízta azzal, hogy hozzanak létre vezet? jogászokból egy olyan munkaközösséget, amely néhány év alatt kidolgozza Magyarországnak a globális kapitalizmus intézményi rendszerébe való visszaillesztésének jogi kereteit. Ez a grémium 1986-ra el is készült a munkával, Tardos pedig a Fordulat és reform cím? dolgozat „szamizdatként” való terjesztésével el is kezdte ennek az informális politikai térben való tesztelését. Az ultraliberális értelmiség azóta is „szabadságharcként” ünnepli mindezt, holott evidens módon ennek éppen az ellenkez?je ment végbe.

Az ezáltal felépített új birodalmi függés és kifosztás sokkal brutálisabbnak bizonyult az elmúlt harminc év során, mint a szovjet rezsimé volt. És miután a teszt igen sikeresnek bizonyult, Kádár még bukása el?tt utasítást adott az ezzel összhangban lév? törvényjavaslat benyújtására, amelyet a parlament 1988 ?szén el is fogadott, és az már

csak „hab a tortán”, hogy azóta is ez van érvényben 1988-as VI.-os törvényként. Vagyis az akkor még nyíltan nem létez?, mert a struktúra mögé „bújó” MSZP–SZDSZ nagykoalíció meghatározó szerepet játszott már az ország tudatos és katasztrofális eladósításában is 1972-82 között, majd az adósságcsapdára alapozódó újabb birodalmi kifosztás végrehajtásában. Amit az úgynevezett els? szabad választások után vitt véghez, az inkább csak a kegyetlen végjátszma, Magyarország végs? felszámolása, aminek a formálisan kormányon lév? Antall-kabinet legfeljebb tehetetlen szemlél?je lehetett.

Ez a kollaboráns struktúra becslések szerint harminc év alatt legalább ötszázmilliárd dollárnyi anyagi vagyonvesztést okozott az országnak. A most már lényegében visszafordíthatatlannak látszó anyagi, fizikai, lelki, erkölcsi és szellemi lepusztulást, e dimenzióiban csak a török hódoltság id?szakához mérhet? kifosztást cinikusan perverz kéjjel „szabadságnak, demokráciának, felemelkedésnek, jólétnek” nevezték el azok, akik a magyar társadalom mérhetetlen szerencsétlenségére sajnos valóban „tudták, merték” és kíméletlen kegyetlenséggel „tették” is mindazt, amivel végzetes lejt?re lökték az országot.

A kicsit „kés?n ér? típusú” magyar társadalom 2010-re végre összeszedte addig tökéletesen hiányzó tudását és bátorságát, s megdöntötte ezt a nagykoalíciót. Az elgondolkodtató inkább az, hogy az ?ket „futtató” globalista rendszer minden látszólagos – f?ként üres verbális intervenciókban megnyilvánuló – támogatása mellett valójában sorsukra hagyta ?ket. Mindez például most abból is látszik, hogy nemcsak engedi, hogy a DEKA bohózatba ill? verg?dése végbemenjen, de még arra is ösztönzi a liberális médiát, hogy minderr?l beszámolva megsemmisít?en gúnyos „tudósításokban” részletesen tálalja is ezt a tragikomédiát. E burleszk drámai lényege ugyanis éppen az, hogy így most utólag az is kiderülni látszik, milyen hihetetlenül hamis, ócska, hazug és primitív sztereotípiákra épült az a bizonyos „liberális demokráciának” nevezett kifosztó gépezet, amelynek sok-sok levitézlett pojácája – köztük néhány valaha talán jobb sorsra érdemes nemzetközi híresség – éppen ledarálja saját személyén túl az uralomra kerülésük minden további esélyét is.

Hát csak hajrá!

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló